

CHIA SẺ THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN GIẢNG GIẢI

Chủ giảng: Hòa thượng Tịnh Không

Người chia sẻ: Vô Danh cư sĩ

Để các bạn tiện theo dõi phần nào là phần của hòa thượng giảng, phần nào là phần chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ, chúng tôi chia ra thành hai loại:

Giọng nam là lời hòa thượng giảng

Giọng nữ là chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ.

Trong những chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ phần lớn đều là những lời trích từ kinh Phật, luận của các vị Bồ tát, lời giảng của tổ sư đại đức xưa và HT Tịnh Không, hoàn toàn không dám tự ý nói ra.

Kính mong các bạn thông cảm.

Bài thứ nhất

Kính chào các bạn đồng học!

Vâng, chào tất cả các bạn.

Vâng, đã quá lâu rồi chúng ta bây giờ mới lại gặp nhau. Theo tôi tính thì cũng khoảng phải đến hơn 3 năm, gần 4 năm rồi chúng ta mới lại gặp nhau.

Hôm nay chúng ta sẽ chia sẻ với nhau về tác phẩm Thái Thượng Cảm Ứng Thiên Giảng Giải - chủ giảng: Hòa thượng Tịnh Không.

Nhưng mà trước khi vào phần giảng chính của hòa thượng thì tôi xin khái quát một chút về cái bối cảnh ra đời của Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, cũng như là cái bố cục của Thái Thượng Cảm Ứng Thiên trước khi các bạn sẽ đi vào phần giảng giải của hòa thượng. Những phần này cũng phải mất 3-4 bài đây ạ. Để chúng ta nắm được khái niệm.

Chúng ta sẽ bắt đầu.

Cảm Ứng Thiên là một trong năm bộ sách khuyến thiện nổi tiếng của trung quốc, của Đạo giáo. Nền giáo dục của Trung Quốc trước đây thì gọi là tam giáo.

Tam giáo là gì ạ? Là Phật giáo, là Nho giáo và Đạo giáo. Nếu mà nói về Phật giáo thì các bạn đã biết rồi ạ, những lời Phật giảng rất là nhiều: từ kinh Phật, rồi từ luận của các ngài Bồ tát, rồi lời giảng của các ngài tổ sư đại đức ...vv... nếu nói về Nho giáo thì chúng ta cũng đã từng học Đệ Tử Quy đây ạ, rồi là Kinh Thi, rồi Kinh Thư, rồi Luận Ngữ ...vv... Nhưng mà hôm nay chúng ta chia sẻ Thái Thượng Cảm Ứng Thiên Giảng Giải chính là đi về Đạo giáo ạ. Nói vậy thì Đạo giáo có khác Phật giáo với lại Nho giáo không ạ? Không khác ạ.

Chúng ta sẽ nghe tiếp:

Đạo giáo thì gồm có một số các cái cuốn sách khuyến thiện rất nổi tiếng gọi là “thiện thư”. Thư là cuốn sách đây ạ, thiện là khuyến thiện. Cổ nhất thì phải nói là một Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Đây là một cái cuốn kinh sách khuyến thiện cổ xưa trong tất cả các sách khuyến thiện của Trung Quốc.

Thái Thượng Cảm Ứng Thiên xuất hiện từ đời Tấn ạ. Đời Tấn là năm bao nhiêu ạ? À, vâng, là năm 265 đến năm 420. Nguyên tựa của kinh này là Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, tựa kinh thì tiết lộ tác giả là đức Thái Thượng Lão Quân tức là Thái Thượng Đạo Tổ, là thủy tổ của Đạo giáo ạ. Tuy nhiên đến nay chưa ai biết về tác giả của Cảm Ứng Thiên. Bởi vì Thái Thượng Đạo Tổ cũng không phải do con người sinh ra, mà từ khi chưa có trời đất thì đã có Thái Thượng Lão Quân rồi, và do

cái tinh khí của trời đất mà thành. Đây ạ, theo một số những các cái truyền thuyết cổ xưa, và cũng theo cái truyền thuyết ấy thì Thái Thượng Lão Quân đã từng có một kiếp giáng sinh xuống dưới trần gian ạ. Ngài là ai ạ? Chính là Lão Tử. Lão Tử đã viết cuốn Đạo Đức Kinh.

Thế bạn bảo rằng ta là người phàm, các ngài là thần tiên, vậy các ngài nghĩ ra cái cuốn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, thì làm sao mà người phàm có thể biết được. Vì có nghe thấy đâu, có nhìn thấy đâu mà biết! Có chứ ạ. Đây là những người nếu như có định công sâu, thì như hòa thượng nói là đạt được 'nhất tâm bất loạn', thì giống như ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát, trong một cái kiếp làm thánh nữ bà-la-môn, niệm Phật có một ngày một đêm mà đạt được nhất tâm bất loạn. Đây là đạt được quả vị Bồ tát rồi đây bạn ạ. Thì lập tức là có thể đi tới địa ngục, nhìn thấy địa ngục. Mà quý Vô Độc nói rằng: chỉ có hai dạng người xuống được đây thôi: một là người do nghiệp lực, chính là những người như phàm phu chúng ta mà làm ác ý thì theo nghiệp lực xuống thẳng địa ngục, và dạng người thứ hai là gì? Thần lực. Ai có thần lực ạ? Bồ tát. Vậy làm sao Bồ tát lại xuống được? Bồ tát thần thông tự tại, Bồ tát đủ định lực rồi. Còn nếu như cái định lực thấp hơn thì có thể nhận được từ trong mơ. Đó ạ, như là ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát cũng ở trong một kiếp là Quang Mục Nữ đây ạ, thì niệm Phật thành phỉn, cho nên trong mơ là được gặp Phật nói cho mà biết rằng: chẳng bao lâu nữa thì thân mẫu sẽ sinh vào nhà của mình, và khi vừa biết đói lạnh thì liền biết nói. Và còn một trường hợp nữa ạ, là các ngài giáng sinh xuống hóa hiện thành người như chúng ta và giảng nói cho chúng ta biết. Ví dụ như trường hợp Lão Tử đây ạ.

Thế bạn bảo là: “Ôi! Cư sĩ bà ơi, cư sĩ bà nói toàn những chuyện thần tiên cổ tích. Những chuyện đấy thì chỉ có thể hợp với trẻ con thôi. Còn chúng tôi là những người khoa học, thì làm sao mà có thể tin được.” Bạn sẽ tin. Để im tôi xem nhé: bài 1, bài 2, bài 3, bài 4, đến bài 5 “tại sao phải dưỡng tâm”, bạn sẽ hiểu rằng vì sao các ngài có thể thần thông tự tại và bạn cũng có thể làm được như vậy.

Trong Thái Thượng Cảm Ứng Thiên Linh Dị Ký, tức là ghi chép về những những linh nghiệm kỳ lạ do trì tụng Cảm Ứng Thiên của ngài Vô Tích Vạn Quân Thúc Hào có ghi rằng: *“tự tấn dĩ lai y thử tu thân thành chân giả đa nhân, phú quý giả dĩ bất kế kỳ số hỹ, phổ thiên hạ nhai cù lý hạng vô bất truyền bố”*. Tạm dịch rằng: kinh này xuất hiện từ đời Tấn đến nay, người noi theo đó để tu thành thân tiên (hay còn gọi là chân nhân) thì rất là nhiều. Người trở nên phú quý thì vô số kể. Cho nên kinh này phổ biến ở khắp nơi.

Bây giờ tôi xin giới thiệu tiếp về mấy cuốn thiện thư để khi bạn gặp bạn cũng đã có khái niệm rồi.

Cuốn thứ hai chính là Âm Chất Văn, xuất hiện từ đời Tống. Đời Tống là năm bao nhiêu ạ? Bạn nào nói cho tôi biết ạ? Vâng ạ, năm 960 đến 1279 là đời Tống. Tác giả của cuốn sách này là Văn Xương Đế Quân ạ.

Vậy cái từ “âm chất văn” có nghĩa là gì ạ? Chữ “âm” đây có nghĩa là âm đức, “chất” có nghĩa là ấn định, văn thì là một cái bài văn rồi. Do đó chúng ta có thể dịch thành là “cái bài văn mà trời âm thầm ấn định để sắp đặt cho dân chúng”. Người đời dùng từ âm chất thì như vừa nói chính là âm đức đấy ạ. Cuốn sách này phần giảng giải được in ấn trong bộ An Sĩ Toàn Thư quyển thượng và quyển hạ.

Tôi lại xin mở ngoặc một chút ạ, Âm đức tức là bạn làm thiện nhưng không ai biết, còn dương đức bạn làm thiện thì tất cả mọi người đều biết. Vậy thì âm đức và dương đức cái gì tốt hơn ạ? Dương nhiên là âm đức. Bởi vì âm đức khi bạn làm thiện thì nhất định quả báo thiện sẽ đến với bạn. Còn dương đức quả báo đến là khi bạn làm thiện mọi người biết hết, mọi người khen ngợi bạn rồi, đấy chính là quả báo được khen ngợi, vậy bạn không còn gì nữa.

Trong mấy cái tác phẩm mà Ấn Quang Đại sư - vị tổ thứ 13 của Tịnh Độ tông rất tán thán, và hòa thượng bảo đây chính là cái nền tảng tu hành, thì gồm có là gì ạ? An Sĩ Toàn Thư, Liễu Phàm Tứ Huấn và Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Mấy bộ sách này có thể giúp đỡ thế đạo

nhân tâm con người, cho nên Ấn Quang Đại sư đã in ấn và lưu thông với số lượng rất lớn.

Bạn phải hiểu rằng là tam giáo thì giáo nào cũng cần là khuyến thiện, đoạn ác. Thái Thượng Cảm Ứng Thiên là của Đạo giáo đấy ạ, là sách khuyến thiện và đoạn ác.

Phật giáo thì sao ạ? Dạy bạn cũng ngũ giới, thập thiện, rồi kinh Nhân Quả cũng dạy bạn là khuyến thiện. Phật giáo cũng dạy bạn qua ba giai đoạn tu hành. Giai đoạn thứ nhất là đoạn ác tu thiện, bạn được thân trời người, nhưng chỗ này bạn vẫn chưa vượt được luân hồi. Giai đoạn thứ hai là bạn phá mê khai ngộ thì bạn được thân A La Hán, hoặc là Bích Chi Phật, chỗ này thì bạn liễu sinh tử thoát luân hồi rồi. Giai đoạn thứ ba là bạn chuyển phàm thành thánh là bạn đã đắc quả vị Bồ tát rồi ạ. Cho nên không thể bỏ qua được cái giai đoạn đầu tiên là đoạn ác tu thiện. Bởi vì đây là một cái căn lâu có ba tầng: tầng thứ nhất đoạn ác tu thiện, tầng thứ hai phá mê khai ngộ, tầng thứ ba chuyển phàm thành thánh. Không có tầng 1 thì sẽ không có tầng 2 và tầng 3. Không có tầng 1 và tầng 2 thì cũng sẽ không thể có tầng 3. Cho nên mới nói rằng: đây là nền tảng tu hành - chính là cái móng của cái lâu ấy đấy ạ.

Rồi Nho giáo Cũng là phải dạy bạn khuyến thiện trước tiên, phải làm được người “nhân, lễ, nghĩa, trí, tín”, thì bạn mới có thể thành được ba cấp độ ạ: lúc đầu là quân tử xong rồi thành gọi là hiền nhân và sau đó thì thành thánh nhân của thế gian. Đây cũng chính là nền tảng tu hành.

Vừa nói ạ, Âm Chất Văn được giảng giải và in ấn trong bộ An Sĩ Toàn Thư quyển thượng và quyển hạ. Trong Âm Chất Văn thì có nói đến 17 đời của Đế quân thì ngài đều làm gọi là những cái người như chúng ta gọi là quan lại hay các phần tử tri thức cao cấp cả. Vì sao ạ? Bởi vì ngài thường xuyên là hành thiện và đến kiếp cuối cùng thì ngài thành tựu đạo quả qua cái câu chuyện là “gặp Phật được Phật độ”.

Trước cái kiếp mà được thành tựu đạo quả ý, thì ngài đã có lần được làm một vị thần của một cái vùng ấy mà. Thế cho nên vì cái thù, oán thù của cái vùng đấy là đã giết chết cha mẹ mình (Lúc ấy ngài là 1

con rắn thần) thì ngài đã cho nước ngập lụt hết cả một cái vùng đấy. Và cuối cùng là chỉ có 80 người là đứng nhân quả. Còn lại là hơn 200 hộ dân bị chết oan. Chính vì thế nên Ngọc Đế (hay chúng ta còn gọi là Ngọc Hoàng đấy ạ) mới đày ngài xuống để làm cái con rồng. Con rồng này thì có 84.000 cái vảy, thì trong mỗi một cái vảy ấy là rất là nhiều các cái con trùng nhỏ li ti nó cứ cắn rứt và đồng thời nằm ở cái chỗ nắng thiêu đốt đau đớn cùng cực, vô cùng khổ sở. Thì khổ sở quá rồi thì hôm ấy thì mới nghe được ở trên không trung rằng là có đức Thế Tôn từ Tây Trúc sang để giảng kinh nói pháp. Thì cuối cùng là ngài cố gắng khi mà đức Thế Tôn giảng kinh nói pháp thì ngài tung mình lên và quỳ mọp xuống chân đức Thế Tôn để xin đức Thế Tôn “gia trì cho con, sao con khổ thế này”. Thế thì đức Thế Tôn mới thuyết giảng cho ngài. Thì cuối cùng là ngài ngộ ra và ngài được Phật cứu độ, siêu thoát, hay như chúng ta còn gọi là “liễu sinh tử, thoát luân hồi”.

Tôi sẽ giới thiệu tiếp theo thời gian ạ. Tôi giới thiệu đến Công Quá Cách. Công Quá Cách là gì ạ? “công” là công, còn “quá” là tội, “cách” là điều, cho nên, là cái quyền sổ để ghi công và tội cho những người tu hành. Ghi thế nào? Anh phải chăm, hàng ngày anh soi vào đấy xong anh chăm. Điều này là ác anh tích vào; điều kia là thiện anh tích vào. Xong cuối ngày anh xem là anh được bao nhiêu thiện ác. Và cứ như thế là để anh sửa. Thì Công Quá Cách này xuất hiện vào năm Đại Định thứ 11 đời Kim. Bạn nào cho tôi biết đời Kim là năm nào ạ? Cư sĩ Trung? Vâng ạ, 1171. Trong lời tựa của Công Quá Cách có nói rằng tác phẩm Công Quá Cách này là của Quan Thánh Đế Quân. Quan Thánh Đế Quân, bạn có biết là ai không ạ? Tức là Quan Vũ đấy ạ? TỰ là Vân Trường, đó ạ, sau khi ông chết đi là ông được lên làm thần tiên luôn ở trên trời.

Từ trên lịch sử xem thấy vĩ nhân có thành tựu rất là nhiều, đều là đã từng dùng phương pháp Công Quá Cách để kiểm điểm lỗi lầm của mình. Như ai mà chúng ta đã học ở trong Đệ Tử Quy của Tiến sĩ Thái Lễ Húc giảng nhỉ? Đúng rồi, Phạm Trọng Yên.

Chúng ta sẽ giới thiệu tiếp. Đến tác phẩm Liễu Phàm Tứ Huấn xuất hiện vào thời nhà Minh, tức là vào khoảng năm 1550. Cuốn Liễu

Phàm Tứ Huấn này có nghĩa là gì? Là bốn cái lời giáo huấn của ngài Viên Liễu Phàm dạy con để tu phúc cải mệnh. Và cuối cùng ngài có cái được mệnh không ạ? Được ạ. Số mệnh bảo ngài rằng là 53 tuổi thì ngài chết, ngài không có con nối dõi, không đỗ đạt gì cả. Thế nhưng mà sau khi ngài gặp được gọi là Vân Cốc thiền sư khai thị cho ngài cách để tu phúc cải mệnh thì ngài làm. Vốn ngài tên là Viên Hoàng, ngài đổi tên từ Viên Hoàng thành Viên Liễu Phàm, liễu là dứt bỏ, phàm có nghĩa là phàm phu, có nghĩa là gì ạ? Dứt bỏ hẳn cái vỏ phàm phu và ngài thành công. Thành công ở chỗ nào? Ngài có một con trai tên là Thiên Khải. Đây, thế là ngược với số mệnh rồi nhé! Thứ hai là ngài lại đỗ tiến sĩ năm Vạn Lịch. Đây, số bảo không đỗ đạt thì giờ đỗ rồi nhé. Thứ ba là số bảo ngài là 53 tuổi thì chết nhưng mà ngài mãi đến 74 tuổi mới mất. Cho nên cái cuốn Liễu Phàm Tứ Huấn này cũng giúp cho mọi người nương theo đây mà tu hành. Cuối cùng cái được mệnh rất nhiều. Bốn cái lời răn dạy của tiên sinh Viên Liễu Phàm thì gồm có một là đạo lý lập mệnh có nghĩa là gì? Tự mình lập được mệnh cho mình, mình chuyển được số mệnh cho mình chứ không phải là buông mặc bảo “thôi, tất cả có số trời”. Điều thứ hai là vậy thì muốn cải mệnh thì phải sao? Đầu tiên là phương pháp sửa lỗi, ngài dạy cho biết là sửa lỗi như thế nào. Tiếp tục là gì? Là phương pháp tu thiện; và cuối cùng là giữ hạnh khiêm cung.

Đến cái tác phẩm thứ năm chính là Du Tịnh Ý Ngộ Táo Thần Ký. Cuốn sách này cũng xuất hiện vào đời Minh cùng thời với Liễu Phàm Tứ Huấn. Du Tịnh Ý Ngộ Táo Thần Ký thì kể về ai ạ? Vâng ạ, riêng cái tiêu đề sẵn đã cho chúng ta biết rồi, chính là câu chuyện nói về ngài Du Tịnh Ý gặp thần Táo hay như chúng ta gọi là thần Bếp đấy ạ, ông Công ông Táo đấy ạ. Vốn ngài không phải tên là Du Tịnh Ý mà ngài tên là gì? Là Du Đô, nhưng mà ngài thì lại lấy hiệu là Lương Thần. Lúc chưa ngộ đạo thì ngài học hành có giỏi giang không? Giỏi giang ạ. Chính vì vậy cho nên rất ngỗ mạn. Lương Thần có nghĩa là gì? Là đường cột của quốc gia cơ mà. Thế nhưng đến khi mà ngài không thành tựu gì cả, thì cũng không đỗ, gia đình thì gọi là thất bát đói kém, tết chả có gì mà ăn cả. Có 9 người con, trong đây có bốn người con trai và 5 người con gái. Thế thì bốn người con trai thì ba người đã chết vì bệnh, còn một người nữa thì bị lạc từ năm lên 8 tuổi. Còn 5 người con gái thì sao? Cũng chết 4, chỉ còn

có 1 người con gái duy nhất thôi thì lại bị ngăn ngại. Vợ ngài cũng vì thế mà đau buồn quá thì cuối cùng thành ra là bị mù lòa. Ngài than thân trách phận rằng tại sao mà ta học hành giỏi giang như thế, rồi ta cũng tu phước, ta cũng phóng sinh, rồi ta cũng thế này thế khác, ta cũng làm thiện ... Mà sao ông trời lại không có mắt, cuối cùng để cuộc đời ta khổ thế này! Vậy thì ta tu để làm gì? Phước thì chẳng thấy đến họa thì cứ đến ầm ầm không ngại. Thế thì cứ than thân trách phận như thế trong 7 năm trời, năm nào đến tháng chạp cũng đốt sớ để dâng lên thần Táo để đệ trình lên cho Ngọc Hoàng nói rằng “con oan ức quá”. Thế thì trong một cái buổi tối vào đêm 30 thì cuối cùng tình cờ là ngài được gặp thần Bếp hóa thân thành một người đàn ông mặc bộ quần áo đen đến hỏi thăm gia đình. Sau đấy mới chỉ cho ngài biết những cái sai của ngài ở chỗ nào và tu như thế thì không được. Tu như thế thì còn lâu! Và tu như thế đừng có mong là phước đến mà chỉ có họa đến ầm ầm thôi. Cuối cùng ngài ngộ ra thì ngài đổi tên thành Du Tịnh Ý và ngài tu theo những cách mà thần bếp dạy. Tịnh Ý chính là tâm thanh tịnh đấy bạn ạ.

Vâng, bây giờ tôi xin nói tiếp. Thì cuối cùng là phước cũng đến với ngài. Phước đến như thế nào? Bao nhiêu năm trời không đỗ thì cuối cùng đỗ tiến sĩ.

Thế đỗ tiến sĩ rồi lại được ông quan ông ấy thương ông ấy cất nhắc cho để làm gia sư, rồi ông lại thưởng cho nữa thế rồi tiền nong rủng rỉnh là gia đình có cái để sống. Thế rồi trong một lần thì gặp một cái ông hoạn quan ấy thì thấy có một cái thanh niên cũng tuấn tú thì nhìn trông hao hao giống con mình. Thế mới bảo giơ chân lên để xem thì thấy dưới chân đúng có cái nốt ruồi đỏ của con mình. Thì mới hỏi cháu người ở đâu thì mới đưa bé mới khai thật ra, thì cuối cùng mới nhận được là con mình. Thế là cuối cùng nhé là phước đến nhé: thi đỗ tiến sĩ này, trở nên phong lưu giàu có này, tìm lại được con này. Và sao nữa? Vợ về sau cũng được hết mù lòa, khi gặp lại được con thì vợ mừng quá khóc chảy máu mắt ra thì cuối cùng lại nhìn được trở lại. Và về sau ông có rất nhiều cháu và tất cả đều thành đạt cả.

Cho nên tất cả các cái cuốn thiện thư của đạo giáo, cũng như kinh Phật, luận của các vị Bồ tát, rồi lời giảng của các vị tổ sư đại đức rồi nho giáo đều dạy chúng ta nếu như muốn phước đến họa đi thì đều phải tích cực nỗ lực làm thiện. Và phải đoạn trừ và tránh những cái ác một cách tuyệt đối. Còn nếu bạn nào có chí muốn làm Phật làm Bồ Tát thì bạn phải hiểu đây là căn lâu tàng một bạn không qua cái giai đoạn “đoạn ác tu thiện” thì đừng bao giờ bạn mong được “liễu sinh tử, thoát luân hồi”.

Đây là tôi giới thiệu với các bạn qua về mấy cái cuốn thiện thư.

Bây giờ chúng ta sẽ chuyển sang nội dung của cuốn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên ạ. Vâng ạ, nội dung của Cảm Ứng Thiên thì cũng hấp thụ tư tưởng và luân lý của Nho gia, Phật gia như tôi vừa nói với các bạn đây ạ. Các điều thiện ở trong kinh liệt kê thành 26 loại. Các điều ác thì có đến 170 loại. Bạn thấy chưa, chúng ta ác là chính. Vì sao lại ác là chính ạ? Bởi vì chúng ta đã sinh ra trong Nhân đạo thì Phật bảo không thể tránh được (gọi là) những cái gì ạ? Đủ các thứ tham, sân rồi si. Tham gì ạ? Tham tiền tham tài, tham sắc, tham danh, tham ngủ rồi tham ăn nữa ạ, đủ các thứ tham, cho nên là cuối cùng mặc sức mà làm ác nên ác mới nhiều đến như vậy. Thế tham không được thì sao? Thì sân. Thế mà càng như vậy, càng tham càng sân thì càng ngu si mê mờ. Cho nên, các điều thiện chỉ có 26 loại thôi nhưng các điều ác thì 170 loại. Và chính vì vậy cho nên chúng ta phải hết sức đề tu hành trong cái quá trình học Cảm Ứng Thiên.

Bố cục của Cảm Ứng Thiên ạ. Mở đầu là khai kinh, do đức Thái Cực Chân Nhân giảng. Sau đó là phần kinh tụng, chia ra thành 10 điều.

Điều thứ nhất là Minh Nghĩa. Minh nghĩa là gì ạ? Là thuyết minh tổng quát về họa phúc, thiện ác và nhân quả báo ứng. Đây là tông chỉ của cảm ứng thiên, bao gồm chỉ có 16 chữ thôi ạ. Họa phúc vô môn, duy nhân tự triêu, thiện ác chi báo, như ảnh tùy hình. Có nghĩa là gì? Là họa và phúc không có cửa nẻo, mà do con người triêu vời đến cho mình. Sự báo ứng của điều thiện và điều ác như cái bóng đi theo thân mình. Đây là một cái nghĩa rất rõ ràng, rất minh triết, xuyên suốt toàn bộ cuốn Thái

Thượng Cảm Ứng Thiên, và 9 điều còn lại là triển khai của cái điều 1 Minh Nghĩa này mà thôi.

Điều 2 là Giám Sát. Thuyết minh sự giám sát nghiêm ngặt của thần minh đối với từng hành vi ngôn ngữ và tâm ý của mỗi người. Đây ă, giám sát cả ba: thân - khẩu - ý. Từ đó nhấn mạnh rằng con người cần phải tránh xa tội lỗi. Không có thì, trên hai vai thì hai vị thần Đồng Sanh và Đồng Danh. Thế rồi trong thân thì có 3 vị thần gọi là Tam Thi Thần nữa. Thế rồi trên đầu, nào là thần Tam Thai, thần Bắc Đẩu đủ hết. Hàng ngày chỉ có theo dõi tội lỗi của mình thôi. Táo quân cũng có phận sự giống như vậy, và ghi chép lại những tội lỗi, lên báo cáo với thiên tào, để xử tội. Cho nên là, từ đó nhấn mạnh rằng, con người cần phải tránh xa tội lỗi.

Điều 3 là Tích thiện. Thuyết minh rằng con người cần phải tích lũy điều thiện, điều thiện cần xem xét và thi hành; bao quát 3 mặt: thân, khẩu, ý. Sau chúng ta sẽ chia sẻ rõ.

Điều 4 là Thiện báo. Thuyết minh sự báo ứng tốt đẹp, xuất phát từ sự tích thiện mà ra.

Điều 5 và điều 6 là nói về các điều ác, liệt kê những điều ác mà con người thường gây ra. Đây là cái nhân xấu dẫn đến các quả gọi là ác báo. Thì ác báo này được giải thích ở đâu ă? Ở chính điều 7. Còn điều 5 và điều 6, ‘chư ác’ là các loại ác. Các loại ác thì chia ra thành 2 loại là đại ác và tiểu ác, gọi là chư ác thượng và chư ác hạ. Vâng ă.

Điều 7: giải thích những quả báo xấu do những điều ác mà con người gây ra, đã nói ở điều 5 và điều 6.

Điều 8: Chỉ vi ă. Bạn nghe nhé, chữ chỉ vi, không có thì bạn sẽ không hiểu. Chỉ vi nghĩa là gì? Là chỉ ra cho thấy sự vi tế, nhấn mạnh sự linh ứng cấp thời. Tức là như thế nào? Ngay khi con người khởi tâm, tức là thiện tâm hoặc ác tâm, thì, mặc dù chưa làm, nhưng mà cát thần và hung thần đã chực sẵn để ra tay rồi. Đây, cho nên không cần bạn cứ gọi che giấu hết tất cả với người đời, ý nghĩ thì tràn ngập xấu ác, nhưng

hành vi bạn biểu lộ ra bên ngoài rất đạo mạo. Nhưng mà những cái ý nghĩ thiện ác đầy của bạn, mặc dù bạn chưa làm nhưng mà ý nghĩ thiện thì lập tức thiện thần đi theo. Ý nghĩ ác lập tức ác thần đi theo.

Trong tập sau hoà thượng có giảng, hoà thượng giảng là có một cái vị hoà thượng này, thì đã tu được đến mức rất cao là một cao tăng, đã nhập định, nhìn thấy nhiều chỗ. Thì có một lần ngài nhập định, thì ngài nhìn thấy, ở luôn cái núi đấy có 2 vị sư nói chuyện với nhau. Thế thì lúc đầu 2 vị sư này nói về Phật pháp, nói về kinh Phật; thì cuối cùng xung quanh là thiện thần đến nghe. Nói một lúc thì hết Phật pháp rồi bắt đầu nói chuyện đời thường, ngoài xã hội, thì các thiện thần bỏ đi hết. Thế tiếp tục bắt đầu “hết khôn dòn đến dại”, sau bắt đầu thị phi, nói xấu người này rồi nói xấu cái họ cái kia; thì cuối cùng toàn ác thần đến vây xung quanh, nhổ nước bọt vào mặt.

Cho nên mới nói là chỉ vi, chỉ ra cho thấy sự vi tế, nhấn mạnh rằng chỉ khi bạn khởi tâm lên một cái là lập tức thiện thần hay ác thần đã đi theo bạn rồi, chực chực là ra tay luôn. Vậy mà hai vị này không chỉ khởi tâm mà còn cả tạo cả ác khẩu nữa thì làm sao mà ác thần không nhổ nước bọt vào mặt.

Điều 9: Hối quá, là nhấn mạnh sự ăn năn sám hối tội lỗi đã qua, và phòng ngừa cho khỏi làm ác về sau. “chư ác mạc tác, chúng thiện phụng hành”, có nghĩa là không làm mọi điều ác, phải phụng hành mọi điều thiện, được vậy lâu ngày sẽ trở nên tốt đẹp. Đó gọi là chuyển hoá thành phúc vậy. Đây là cái cơ hội cho chúng ta, cho những người từ khi chưa biết đến đạo thường xuyên làm ác, thường xuyên làm ác rồi, suốt ngày chỉ là lợi mình hại người, thì bây giờ có cái cơ hội là ăn năn hối lỗi, và thề từ giờ trở đi không làm nữa, và chỉ có làm điều thiện. Thì được thế lâu ngày sẽ có sự tốt đẹp, đó gọi là chuyển hoá thành phúc vậy. Cũng giống như ngài Du Tịnh Ý Ạ, cũng giống như ngài Viên Liễu Phàm ấy, đều chuyển hoá thành phúc hết.

Điều 10, điều cuối cùng: luật định, là những luật định ra về việc hành thiện và hành ác. Đức Thái Thượng dạy rằng: nếu chúng ta đã biết luật định như vậy, thì phải cố gắng làm lành lánh dữ. Đây Ạ. Người thiện

thì nói điều thiện, làm điều thiện, xem điều thiện. Mỗi ngày làm 3 điều thiện thì 3 năm trời ban phúc cho, còn người ác nói điều ác và nghe điều ác, làm điều ác; mỗi ngày làm 3 điều ác thì 3 năm trời giáng hoạ cho. Như vậy thì làm sao ạ? Vậy thì tại sao lại không cố gắng làm điều lành đi? Đây là câu kết cục của Thái Thượng Cảm Ứng Thiên ạ.

Vâng ạ, thời gian của chúng ta đã hết. Bài chia sẻ của chúng ta hôm nay sẽ tạm dừng ở đây ạ.

Ngày mai chúng ta sẽ chia sẻ đến phần chánh văn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, và những ghi chép linh nghiệm kỳ lạ về việc “thọ trì, đọc tụng, vì người diển nói” Thái Thượng Cảm Ứng Thiên.

Hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai.

(nhạc)

Chúc bạn:

Không làm các việc ác

Mỗi năm được bình an

Siêng làm các việc lành

Năm nào cũng như ý

Website: www.duongdenhanhphuc.vn

Kênh Youtube: duongdenhanhphuc

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy, công đức vô lượng.